

רשומות

המנהל

קובץ התקנות

28 במרס 1961

1123

י"א בניסן תשכ"א

עמוד

1346

1347

1348

תקנות התעבורה (רישוי נהגים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961
צו הפעלת רכב מנועי בבנוין, תשכ"א—1961
צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 114), תשכ"א—1961

מדור לשלטון מקומי

1350

1351

1351

1252

1357

1362

1367

אכרזה על עיריית נהריה, תשכ"א—1961
צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 4), תשכ"א—1961
חוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים) (תיקון), תשכ"א—1961
חוק עזר לבית-דגן (אספקת מים), תשכ"א—1961
חוק עזר ליסוד-המעלה (אספקת מים), תשכ"א—1961
חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשכ"א—1961
חוק עזר לרמת-גב (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961

פקודת התעבורה

תקנות בדבר רישוי נהגים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 8 ו-23 לפקודת התעבורה¹, והסעיפים 14 (א) ו-27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 3

1. במקום תקנה 3 לתקנות התעבורה (רישוי נהגים), תשט"ז—1955³ (להלן — התקנות העיקריות), תבוא תקנה זו:

„תוקף רישיון נהיגה

3. (א) בעת תשלום האגרה כאמור בתקנה 43 (ב) יצהיר מבקש רישיון נהיגה ומחדש רישיון נהיגה בטופס שנקבע לכך על ידי רשות הריר שוי, כי, לפי מיטב ידיעתו, לא נתגלו אצלו, מאז הגשת הבקשה לרישיון נהיגה, או מיום בו הודיע על שינוי במצב בריאותו בהתאם לתקנה 44, או מאז חידוש רישיון הנהיגה, מגבלות במערכת העצבים, העצמות, הראייה או השמיעה ומצב בריאותו הנוכחי כשיר לנהיגה.

(ב) לא יהיה תוקף לרישיון נהיגה אלא לתקופה שבעדה שולמה האגרה בהתאם לתקנה 43 (א), ובלבד שצורפה אליו הקבלה על תשלום האגרה כאמור בתקנה 43 (ב) החתומה בחותמת הדואר וחתומת הפקיד המקבל וכן הצהרה בהתאם לתקנת משנה (א).

(ג) האגרה בעד חידוש רישיון שלא היה בתוקף במשך תקופה העולה על שנתיים, תשולם על אף האמור בתקנה 43 (ב) במשרד הרישוי בו ניתן הרישיון והוראות תקנות משנה (א) ו-(ב) לא יחולו על הרישיון כאמור.

החלפת תקנה 4

2. במקום תקנה 4 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

4. „בקשה לשינוי סוג רישיון נהיגה תוגש למשרד הרישוי בו ניתן הרישיון.”

הוספת תקנה 44

3. אחרי תקנה 4 לתקנות העיקריות תיוסף תקנה זו:

44. „בעל רישיון נהיגה שנתגלו אצלו מגבלות במערכת העצבים, העצמות, הראייה או השמיעה, יודיע על כך מיד במכתב רשום לרשות הרישוי שאצלה קיבל את הרישיון.”

תיקון תקנה 43

4. הנאמר בתקנה 43 לתקנות העיקריות יסומן כתקנת משנה (א) ואחריה תיוסף תקנת משנה זו:

„(ב) אגרה בעד רישיון נהיגה או בעד חידוש הרישיון תשולם בבנק הדואר לחשבון הסילוקים של רשות הרישוי.”

השם

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (רישוי נהגים) (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961.”

יצחק בן-אהרן
שר התחבורה

כ' באדר תשכ"א (8 במרס 1961)
(חמ 756110)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ח, עמ' 1271; ס"ח 252, תשי"ח, עמ' 123.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 570, תשט"ז, עמ' 275; ק"ת 1095, תשכ"א, עמ' 864.

חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), תשכ"א—1960

צו בדבר הפעלת רכב מנועי בבניזין

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 2, 3 ו-4 לחוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), תשכ"א—1960¹, ובהתייעצות עם שר התחבורה, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"רכב מנועי" — למעט רכב מנועי בעל מנוע דיזל ולמעט רכב שציד עבודה מורכב עליו באופן קבוע או שמבנהו מיועד לעשיית עבודה מיוחדת ואינו מיועד להובלת טובין; "בניזין" — כמשמעותו בתקן הישראלי "ת"י 90 — שבט תשי"ח (פברואר 1958) — לחמרי דלק פחמימניים: בניזין, אשר הוכרו כתקן רשמי באכרות תקנים (תקן ישראלי 90 — שבט תשי"ח (פברואר 1958) — לחמרי דלק פחמימניים: בניזין), תשי"ט—1959².

2. לא יפעיל אדם ולא ירשה לאחר להפעיל רכב מנועי בדלק שאינו בניזין ולא ינהג בו ולא ירשה לאחר לנהוג בו כשמנועו מופעל בדלק שאינו בניזין אלא לפי אישור מאת המפקח ובהתאם לתנאי האישור.

3. לא יכניס אדם ולא ירשה לאחר להכניס למיכל הדלק של רכב מנועי דלק שאינו בניזין אלא לפי אישור מאת המפקח ובהתאם לתנאי האישור.

4. לא ימהל אדם ולא יערבב ולא ירשה לאחר למהול או לערבב בניזין, המשמש או שנועד לשמש להפעלת רכב מנועי, בכל חומר דלק אחר אלא לפי אישור מאת המפקח ובהתאם לתנאי האישור.

5. על אף האמור בסעיפים 2, 3 ו-4 מותר להוסיף שמן סיכה לבניזין המשמש להפעלת אופנוע או תלת-אופנוע.

6. לא יתקין אדם ולא ירשה לאחר להתקין ברכב מנועי מיתקן, מכשיר או אביזר המיועד לאפשר או להקל את הפעלת הרכב בכל חומר דלק שאינו בניזין, ולא ינהג אדם ולא ירשה לאחר לנהוג ברכב מנועי אשר בו מותקן מיתקן, מכשיר או אביזר כאמור אלא לפי אישור מאת המפקח ובהתאם לתנאי האישור.

7. מתן אישור או סירוב לתתו קביעת תנאי לנתינתו, התלייתו או ביטולו מסורים לשיקול דעתו של המפקח.

8. שוטר ואדם שהוסמך לכך על ידי המפקח רשאי לעצור כל רכב מנועי לשם בדיקת כל חלק, מנוע, מכשיר או מיתקן בו במקום, לפתוח מיכל שלו ולבדוק בו כל דלק או חומר הנראה כדלק.

9. תחילתו של צו זה ביום י"ב בניסן תשכ"א (29 במרס 1961).

10. לצו זה ייקרא "צו הפעלת רכב מנועי בבניזין, תשכ"א—1961".

ט' בניסן תשכ"א (26 במרס 1961)
(חמ 756006)

לוי אשכול
שר האוצר

¹ ס"ח 322, תשכ"א, עמ' 12.
² ק"ת 880, תשי"ט, עמ' 970.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949³, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת⁴ לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 (להלן — התוספת), בסימן א'⁵, בפרט 664א, בסופו, יוסף:

תיקון
פרט 664א

הפרט	ה ת י א ו ר	היחידה	שיעור המכס	
			אנורה	לפי ערך

„פרט זה יחול על כלי רכב לנכים שיובאו על פי רשיון יבוא שניתן לפני י"א בניסן תשכ"א (28.3.61), ובלבד ששוחררו ע"י רשות המכס לפני י"ז בתמוז תשכ"א (1.7.61).“

2. בתוספת, בסימן א', יוסף פרט זה:

798„ רכב מנועי לנכים —

(א) בפרט זה —

„נכה“ —

(1) מי שמלאו לו שלוש עשרה שנה אם אושר על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידיו לענין פרט זה כאדם שלקה באחד מהליקויים האלה והוא זקוק לרכב מנועי כתחליף לרגליו הנכות:

1. קטיעה של גף תחתונה מעל מיפרק הברך;

2. קשיון מלא של מיפרק הירך או הברך;

3. שיתוק גף תחתונה אחת המורכב משי-

קים מתחת לברך מלווים שיתוק מלא של

שנים משלושת השרירים הבאים:

m. quadriceps

m. ileopsoas,

glutaeus maximus;

4. שיתוק מלא למעלה בשרירי שתי הגפיים

אף אם השיתוק בשוקיים בלבד;

5. קטיעה של שתי הגפיים התחתונות בשליש

העליון של השוק;

6. הגבלה בכושר תנועה במיפרק גדול אחד

לפחות שבכל אחת מהגפיים התחתונות המ-

גיעה ביחד להגבלה כאמור של 75%;

⁴ ק"ת 750, תשי"ח, עמ' 300.

⁵ ק"ת 820, תשי"ח, עמ' 1786.

¹ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

הפרם		התיאור		היחידה	שיעור המכס
				אגורה	לפי ערך

7. תהליכים פתולוגיים בכלי הדם ההיקפיים בגפיים התחתונות עם סכנה להתפתחות של נמק בגוף אחת לפחות, מלקים בתופעות הבאות: פחות מ-10 דקות claudication time, שינוי בולט של צבע העור, אוסצילומטריה בשוק בהפרש של לפחות 10 יחידות, חום עור נמוך ביותר;

(2) מי שמלאו לו 5 שנים אך לא מלאו לו שלוש עשרה שנים אם אושר על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוסמך על ידיו לענין פרט זה שלקה בשיתוק מלא של גוף תחתונה אחת וגם כושר תנועתו בגוף השניה מוגבלת ב-50% לפחות וכי הוא זקוק לרכב מנועי כתחליף לרגליו הנכות;

"רשיון נהיגה" — מן הסוג המתאים לכלי הרכב המיובא שניתן לפי תקנות התעבורה (רישוי נהגים) תשט"ז—1955.⁶

(ב) רכב מנועי שליבואו לא נתן המפקח על מטבע חוץ היתר לרכישת מטבע חוץ באמצעות סוחר מוסמך מכספי מטבע חוץ שהם בבעלות אוצר המדינה (קרן החליפין), שיובא באישור מוקדם של המנהל והמיועד לשימוש של נכה שבדיו רשיון נהיגה או של נכה שלא מלאו לו 18 שנים אם בידי אחד מהוריו רשיון נהיגה

ובלבד שאם ניתן אישור מוקדם של המנהל ליבואו של רכב מנועי המיועד לשימוש של נכה שבבעלותו, בחזקתו או בשימושו נמצא רכב מנועי אחר שיובא לפי פרט זה או לפי פרט 664א, לא ישוחרר הרכב על ידי רשות המכס כל עוד לא שולם המכס החל על הרכב המנועי האחר שיובא כאמור.

יועבר רכב מנועי כמפורט בסעיף זה לבעלותו, להחזקתו או לשימושו של נכה אחר ללא אישור המנהל, או לאדם שאינו נכה, או לנכה שלא משתמש בו, יושלמו 65% מן המכס החל על הרכב לפי פרט 666 או לפי נסמן 87.02, הכל לפי הענין.

3. בתוספת, בסימן ב/ בנסמן 87.02, סעיף (א) — בטל.

היצו נסמן 87.02

4. לצו זה ייקרא "צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 114), תשכ"א—1961". חש

לוי אשכול
שר האוצר

י' בניסן תשכ"א (27 במרס 1961)
(חם 72801)

⁶ ק"ח 570, חש"ו, עמ' 275.

מרור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

אכרזה על היותם של תושבי נהריה לעיריה

- בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת העיריות, 1934, והסעיפים 14 (א) 27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מכריז לאמור:
1. מיום תחילתה של אכרזה זו יהיו תושבי אזור נהריה, כפי שהוא מתואר בתוספת, עיריה שתיקרא „עירית נהריה“.
 2. תחילתה של אכרזה זו היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).
 3. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה על עירית נהריה, תשכ"א—1961“.

אכרזה על
עירית נהריה
תחילה
השם

תוספת

(סעיף 1)

האזור שתושביו יהיו עירית נהריה כולל גושים וחלקות רישום קרקע ועד בכלל.
הגושים: 18133, 18134, 18146, 18162, 18165 עד 18175, 18206, 18207, 18209 בשלמותם.
החלקות: 3, 7, 8, חלק מחלקה 1, הנמצא צפונה מהמשך קו הגבול בין החלקות 3 ו-4 בגוש 18135;
19 ו-20 בגוש 18137;
7, 10, 11, 14, 16 עד 53, 56, 57, 73 עד 97, 99 עד 120 בגוש 18147;
1 עד 3, 38, 46 עד 59, 61 עד 76, 90 עד 92, 95, 96 חלקי חלקות 4, 5 ו-60, הנמצאים מערבית לאוטוסטרדה המתוכננת, חלקי חלקות 36 ו-37, הנמצאים מערבה מהמשך קו הגבול המזרחי של החלקה 89, וחלקי חלקות 78, 79 ו-99, הנמצאים דרומה מהמשך קו הגבול בין החלקות 76 ו-98, בגוש 18151;
חלק מחלקה 19 הנמצא צפונה מהאפיק החדש של תעלת הגעתון, מערבית לאוטוסטרדה המתוכננת והגובל עם החלקות 10 ו-11 מגוש 18161 — בגוש 18160;
4 עד 8, 26 עד 38, 40 עד 42, 48 עד 50, חלקי חלקות 1, 2, 3, 9 עד 18, 25, 39, 45 עד 47, הנמצאים מערבית לאוטוסטרדה המתוכננת וצפונית לאפיק החדש של תעלת הגעתון כמסומן במפה הערוכה בקנה מידה 1:10,000 והחתומה ביד שר הפנים ביום כ"ז בניסן תשי"ח (17 באפריל 1958) בגוש 18161;
1 עד 4, 12, 15, 17, 19, 21 עד 25, חלקי חלקות 5, 6, 7 ו-10, הנמצאים דרומה מהקו המתחיל בגבול המזרחי של חלקה 15, 76 מטרים בערך דרומה מגבול הגוש 18203, בכיוון מזרח עד לפינה הצפונית—מזרחית של חלקה 7 מאותו הגוש, וחלקי חלקות 8, 9, 11, 14, 16 — הנמצאים מערבית לאוטוסטרדה המתוכננת — בגוש 18208;
1 ו-2 וחלקי חלקות 3, 8, 9 ו-44 — הנמצאים מערבית לאוטוסטרדה המתוכננת — בגוש 18335.

חיים משה שפירא
שר הפנים

ג' בניסן תשכ"א (20 במרס 1961)
(חם 841218)

¹ ע"ר 1031, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1: ס"ח 234, תשי"ו, עמ' 160.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר ביטול המועצה המקומית נהריה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12. לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. פרט (ט) לתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³ — בטל.
2. תחילתו של צו זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).
3. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 4), תשכ"א—1961“.

ג' בניסן תשכ"א (28 במרס 1961)
(חמ 8011)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בפריט 88 של התוספת לחוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים), תשי"ט—1959² —
 - (1) בפסקה (3) „מסחרי“;
 - (2) בפסקה (4) „משרד (שאינו נזכר בפסקה (3))“;
 - (3) בפסקה (5) „יוסף“ (כולל רפת או לול), חנות דגים.
2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ"ב באדר ב' תשי"ט (1 באפריל 1959).
3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (אספקת מים) (תיקון), תשכ"א—1961“.

מרדכי נמיר
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.
כ' באדר תשכ"א (8 במרס 1961)
(חמ 800022)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 922, תשי"ט, עמ' 1618.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-דגן בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - „מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 - „רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
 - „אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
 - „מד-מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 - „נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
 - „מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
 - „צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
 - „המועצה” — המועצה המקומית בית-דגן;
 - „רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת מפעל מים ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישחטש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרוסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
 - (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
 - (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:
 - (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;
 - (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פועלתו התיקנה של מד-המים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, ורשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת. — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נחגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעות במשך ארבעת התדרשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופה המועצה מקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשלום מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד'מים, תשלום האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.
(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל וזרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — רשות כניסה בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

- (ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יספל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד- המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חודשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ר (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

23. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבית-דגן (אספקת מים), תשכ"א—1961".

ענשים

השם

שיעור האגרה
כלירות

תוספת

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
25.— בעד בית מגורים
בעד בית מסחר או בית מלאכה — כשקוטר הצינור המחבר —
35.— אינו עולה על 1"
40.— עולה על 1"
בעד בית הרושת כשקוטר הצינור המחבר —
40.— אינו עולה על 1"
50.— עולה על 1"
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — למגרש שמוקם עליו בנין —
20.— עד 2 חדרים
5.— לכל חדר נוסף
15.— לכל נכס אחר
4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג)) — 5.—
5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 1.—
6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה)) — 5.—
7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש 0.45
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש —
(א) במקום שהותקן מד-מים —
1.00 (1) לשימוש ביתי — עד 10 מ"ק
0.10 לכל מ"ק נוסף
(2) לגינות ומשקי עזר בהגבלה של 8 מ"ק לחודש בחדשים
0.06 אפריל—נובמבר לכל 100 מ"ר או חלק מהם, לכל מ"ק
0.10 (3) לכל שימוש אחר — לכל מ"ק

1.50

6.—

2.50

4.50

1.50

1.50

8.—

10.—

(ב) במקום שלא הותקן מד"מים —

לכל יחידת דיור

לגינות ומשקי עזר — לכל דונם או חלק ממנו

קיוסק או מזנון

מסעדה או בית קפה

חנוות או עסק אחר שלא פורט בתוספת זו

בהמות בית — לכל בהמה

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))

10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

נחאשר.

שלמה אורבך
ראש המועצה המקומית בית-דגן

ה' באדר תשכ"א (24 בפברואר 1961)
(חמ 613002)

חיינו ימשה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליסוד-המעלה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית יסוד-המעלה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

"רשת פרטית" — אביוור או מכשיר אחר, למעט מד"מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

"אביוורים" — ברויים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

"מד"מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

"נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;

"מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

"צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית;

"המועצה" — המועצה המקומית יסוד-המעלה;

"רשיון שרברב" — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —

- (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
- (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה שתיים אלה:
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת;
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדורשים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מדיהמים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מדימים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מדימים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדימים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחת הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדימים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדיהמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מדימים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדימים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדיהמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד בדיקת מדימים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדימים ישלם צרכן אגרה חדשה בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדיהמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדיהמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-המים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזוהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי

אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

ניחוס החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

רשות כניסה

(1) להתקין מד-מים, לתקנו, לבדקו, להוציאו או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או ססתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

השימוש במים

(ב) לא יזבזב אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במד-מים ובמיתקנים המובילים את המים למד-מים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתו אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- (ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
- (ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה אן להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) 'שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חרישיים לפני תום תקפו של הרשיון.
21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך או אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
23. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליסוד המעלה (אספקת מים) תשכ"א—1961“.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

250.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
150.—	(א) לחיבור של "2
100.—	(ב) לחיבור עד "1
	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — למגרש שמוקם עליו בנין —
100.—	עד 3 חדרים
10.—	לכל חדר נוסף — תוספת של
5.—	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
0.70	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
5.—	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))
0.50	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
1.70	8. אגרת מים (סעיף 7) עד 10 מ"ק בחודש
0.175	לכל מ"ק נוסף
10.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
25.—	10. אגרת רשיון שרבוב (סעיף 20 (ה))

יוסף הרדי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית יסוד-המעלה

כ"ה באדר תשכ"א (13 במרס 1961)
(חמ 831603)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למטולה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית מטולה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 - "מפעל מים" — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 - "רשת פרטית" — אבזור או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
 - "אבזורים" — ברויים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
 - "מד-מים" — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 - "נכס" — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
 - "מנהל" — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית ;
 „המועצה“ — המועצה המקומית מטולה ;
 „רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות
 ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
 (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
 (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
 (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
 (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;
 (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
 (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור וישתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
 (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
 (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת ; וכן
 (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
 (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן, אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מדיהמים.

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מדימים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדימים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדימים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדימים והאבזורים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מדימים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ד) לא דרש המנהל מהצרכן לרכוש מדימים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדיהמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מדמים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מדמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

מסדרונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

מסור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראות סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק החיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש ;
 (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, ורשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת
אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.
 (ג) חלפה הסיבה לגיתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה ;
- (2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

השימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.
 (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה, אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
 (ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למד-

המים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לחקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.
20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.
(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.
- (ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש הרשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.
- (ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.
- (ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.
21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.
22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א), 6 (ב), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
23. חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשי"ג—1952² — בטל.
24. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
25. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למטולה (אספקת מים), תשכ"א—1961".

² ק"ת 306, תשי"ג, עמ' 120.

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

100.—	1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה
100.—	2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) — לכל יחידת דיור
50.—	3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לכל יחידת דיור
10.—	4. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 6 (ג))
1.—	5. דמי שכירות מד-מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש
6.—	6. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 6 (ה))
1.—	7. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש
	8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש —
4.—	(א) לצריכה ביתית, גינות ומשקי עזר — עד 10 מ"ק
—30	לכל מ"ק נוסף
4.—	(ב) לבתי מלון, מסעדות ובתי הארחה — עד 10 מ"ק
—50	לכל מ"ק נוסף — בחודשים יולי, אוגוסט וספטמבר
—40	בשאר חדשי השנה
	(ג) להשקאת מטעים בגושינו 13201, 13202, 13203 ו-13209 —
—12	לכל מ"ק
—40	(ד) לבניה — לכל מ"ק
10.—	9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))
10.—	10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה))

נתאשר.

שלום פיין
ראש המועצה המקומית מטולה

כ"ה באדר תשכ"א (13 במרס 1961)
(חמ 889206)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לרמת-נגב בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית רמת-נגב חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לרמת-נגב (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³, תבוא תוספת זו:

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1480, עמ' 115.
³ ק"ת 664, חשי"ו, עמ' 821.

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
500	חברה לקידוחי נפט	150	בית חרושת לקרח
200	בית חרושת ליהלומים	2000	כריית פוספטים
150	בית חרושת למוצרי זכוכית	500	כריית קאולין
	בית מלאכה —	300	כריית חול דק לעשיית זכוכית
60	המעסיק פועלים	500	כריית מחצבים לתעשיית קרמיקה וחרסינה
20	שאינו מעסיק פועלים	500	כריית גבס
250	חברה לאספקת מים	500	בית חרושת למוצרי גבס
500	חברה לאספקת חשמל	0.10	כריית חול או חומר ואדי — לכל מטר מעוקב
500	בנק או סניף של בנק	50	מסעדה
250	שירות להולכת נוסעים	20	מאפיה
300	שירות להובלת משאות	40	צרכניה או חנות מכולת
	משאית —	18	מזנון או קיוסק
20	עד 1½ טונות	50	בית קפה
40	למעלה מ-1½ טונות		חנות —
750	מחצבת חצץ או שיש עם או בלי מגרסה	40	לטכסטיל או לגעלים
	קבלן או קבלן משנה לבנין, ביוב, כבישים וכל עבודה אחת, המבצע עבודות בתחום המועצה שהיקפן לשנה בלירות —	30	לחמרי חשמל
	עד 2500	20	ירקות
100	למעלה מ-2500 עד 7500	20	דגים ועופות
150	למעלה מ-7500 עד 10,000	20	למכשירי כתיבה
250	למעלה מ-10,000 עד 25,000	100	לחמרי בנין
350	למעלה מ-25,000 עד 100,000	25	רהיטים
500	למעלה מ-100,000 עד 150,000	30	כלי מטבח
1000	למעלה מ-150,000 עד 250,000	25	כל חנות אחרת
1500	למעלה מ-250,000 עד 250,000	6	מחלק קרח או נפט
2000	למעלה מ-250,000	50	אטליו
	תחנה או מחסן למכירת דלק —	20	אינסטלטור (שרברב)
100	בלי משאבה	50	מוסך לתיקון מכוניות
150	משאבה אחת	50	מוסך לרחיצה וסיכת מכוניות
200	שתי משאבות	10	מספרה
300	למעלה משתי משאבות	30	משרד
		6	סנדלריה
		50	סוכנות או מחסן לגז או חלוקת גז
		10	רוכל

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961).

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-נגב (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1961”.

עודד ברזלי

ראש המועצה האזורית רמת-נגב

נתאשר.

כ"ו באדר תשכ"א (14 במרס 1961)
(חמ 85463)

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).